

CHVALÍKOVICE

Na oslavu 50. výročí otevření bude naše sokolovna připravena

V sobotu 31. srpna si připomeneme 50. výročí slavnostního otevření sokolovny ve Chvalíkovcích, která od počátku umožňovala sportovní a kulturní vyžití v obci. Oslavy budou zahájeny v 10.00 hodin a pozveme na ně hosty z kmotrovského Železného Brodu, pamětníky, kteří se zasloužili o výstavbu sokolovny a přítomní budou také zástupci vedení obce, TJ Sokol a Sboru dobrovolných hasičů Chvalíkovice. V připravovaném programu by nemělo chybět sportovní klání pro občany v kuželnách, stolním tenisu a malé kopané. Vyvrcholením bude večerní benátská noc. Pro

hosty z Železného Brodu bude navíc následující den připravena prohlídka zámku v Raduni.

Chceme, aby součástí oslav byla také výstavka dobových fotografií z výstavby sokolovny. Při této příležitosti žádáme občany, kteří takové fotografie mají k dispozici, aby je na výstavu zapůjčili.

Budova sokolovny je jedinou velkokapacitní budovou v obci, kterou mohou využívat všichni občané, všechny zájmové organizace i soukromé osoby k pořádání různých sportovních a kulturních akcí a soukromých oslav. Sokolovna byla postavena našimi předchůdci, kteří zde odpracovali bezplatně tisíce brigádnických hodin, za což jim patří velký dík. Poděkování patří také těm členům TJ Sokol Chvalíkovice, jimž není stav budovy lhostejný a v rámci svých možností přikládají ruku k dílu i v dnešní uspěchané době. Samozřejmě je potřeba zvelebovat a udržovat budovu průběžně, proto větší investiční akce, jakou například v loňském roce bylo položení nové krytiny střechy, zabezpečuje obec. Pro letošní rok zastupitelstvo obce odsouhlasilo opravu stropu. Jeho omítka začala po kusech odpadávat a hrozilo zranění návštěvníků. Po rychlé a úspěšné opravě stropu jsme se rozhodli vzhledem k připravované oslavě přistoupit i k rekonstrukci podlahy. Tato investice je v současné době ve stádiu výběru zhotovitele nové podlahy. Doufáme, že rekonstrukci stihneme do začátku oslav. Její odhadní cena je zhruba 800 000 Kč bez DPH. Požádali jsme o dotaci ve výši 75 % uznatelných nákladů.

Věřím, že částečná rekonstrukce tělocvičny přispěje ke zkvalitnění kulturního a sportovního života v naší obci a těším se, že na srpnové oslavě se sejdem v hojném počtu.

Radim Hlaváč, místostarosta

ROZKVETLÝ DŮM 2013

O vyhlášení 2. ročníku
soutěže se dočtete
na straně 3!

Vzpomínka na osvobození u pomníku obětí

Památný 24. duben 1945 znamenal pro naši obec konec druhé světové války. V tento den byly Chvalíkovice osvobozeny Rudou armádou. Je důstojné uctít památku těch, kteří položili své životy za naši svobodu. Toto datum nese ve svém názvu mj. i jedna naše ulice - 24. dubna.

Obec si tento významný den připomíná již druhým rokem (po několikaleté přestávce) setkáním u pomníku padlých. I letos se zde sešli lidé mladí, děti i pamětníci. Starostka Lenka Zaoralová se ve svém vystoupení zmínila o událostech spo-

jených s koncem války v naší obci. Připomněla jména chvalíkovických občanů, kteří během války padli. Představitelé obce pak položili k pomníku kytky a lidé symbolicky zapálili svíčky.

Text: (vichy), foto: Radim Hlaváč

Pálení čarodějnic

Po letošní dlouhé zimě jsme se všichni těšili na první akci, která se uskutečnila venku. Je jí už tradičně „Pálení čarodějnic“, které se letos konalo za téměř letního počasí v pátek 26. dubna.

Početná skupina čarodějnic se sešla v 17 hodin před obecním úřadem. Společně pak prošli obcí až k hasičské zbrojnici, kde bylo připraveno občerstvení. Na louce už na svůj čas čekala vatra. Malý oheň byl zapálen hned a už za chvíli kolem něj seděly děti v doprovodu dospělých a opékaly si špekáčky. Pro další jedlíky měli hasiči připravené uzené cigáro a výbornou pečenou kýtu. Kdo měl chuť spíše na něco sladkého, mohl si ve stánku čarodějného mlsání koupit dobroty, které napekly maminky dětí z mateřské školy. K dostání byly například pavoučí hnízda, čarovný mech nebo šnečí steak. Výtěžek z tohoto prodeje byl věnován dětem v mateřské škole.

Krátce po dvacáté hodině přišel čas zapálit vatru. Jako vždy to byla krásná a pro někoho možná magická chvíle. Oheň bylo vidět z dalekého okolí. Děti si ještě chvíli užily ohně a dovádění

kolem něj, ale pak už musely do svých postelí a pokračovala zábava dospělých. Pálení čarodějnic je příležitost, kdy zaručeně u vatry potkáte přátele, spolužáky a další známé, které třeba jinak celý rok nevidíte.

Akci s podporou obce organizovali členové Sboru dobrovolných hasičů Chvalíkovice a Klub rodičů při mateřské škole, za což jim patří dík. Doufám, že nám počasí bude přát i příští rok, že se opět sejdeme v hojném počtu a že se průvodu zúčastní nejen děti ze školky a jejich maminky, ale také ostatní dámy a slečny z naší obce.

Štěpánka Obročníková

Oprava našich cest

V červenci budou probíhat opravy místních komunikací. V době uzávěrky zpravodaje nebyl znám přesný termín, protože ten je závislý na meteorologických podmínkách. Zvolená technologie oprav totiž vyžaduje příznivé počasí. Upozorňujeme řidiče, aby dbali dopravního značení v průběhu oprav. Doporučujeme všem, aby v té době neparkovali na místních komunikacích, protože by mohlo dojít k poškození jejich auta (odlétající kamínky při tryskování ap.). (oú)

Vedení obce Chvalíkovice ve spolupráci s kulturní komisí vyhláší 2. ročník soutěže

ROZKVETLÝ DŮM 2013

Stejně jako loni se soutěže mohou zúčastnit všichni občané.

Hodnotit se bude nejhezčí květinová výzdoba:

oken, balkonů, vstupů rodinných i bytových domů, předzahrádek, květinových záhonků, prostoru před plotem

Rozhodující je pohled od cesty, protože nelze vstupovat na soukromé pozemky.

Máte-li zájem zúčastnit se soutěže, vyplňte hlasovací lístek, který je uveřejněn na straně 13 s vašimi tipy na nejhezčí květinovou výzdobu. Vyplněný lístek vhodte do schránek s nápisem **ROZKVETLÝ DŮM 2013 na obecním úřadu nebo v obchodě „U Nováků“.**

Uzávěrka soutěže je 15. srpna 2013.

Soutěž vyhodnotí kulturní komise a zastupitelé obce. Výsledky a vyhlášení vítězů bude zveřejněno na vývěsce obecního úřadu. Majitelé domů s nejhezčí květinovou výzdobou obdrží věcné ceny.

Loni vyhrála rodina Kudělova, letos přejeme hodně dobrých zahradních nápadů i vám ostatním!

Den matek v divadle

Vedení obce připravilo jako dárek všem maminkám v obci ke Dni matek úspěšné divadelní představení SEKRETÁŘKY Z OSTROŽNÉ. Do Slezského divadla v Opavě vypravilo autobus, takže vstupy i dopravu měly naše oslavenkyně zdarma. Zájem o návštěvu divadla byl veliký. Dárek od vedení obce přijalo padesát žen. Odměnou organizátorům byly nadšené ohlasy. (oú)

Oslavy Dne dětí jsme museli odložit

Letošní nejisté, značně studené a nadměrně deštivé červnové počasí nám nedovolilo uspořádat již tradiční Dětský den, který jsme původně plánovali na sobotu 8. června. Aby však dětem nebylo líto, že přijdou o oslavu svého svátku, bude Klub rodičů při mateřské škole spolu s vedením obce a dalšími spoluorganizátory pracovat na přípravách náhradních oslav, které by se mohly uskutečnit v průběhu prázdnin.

Tímto si dovoluujeme již dnes požádat občany, zejména pak rodiče starších dětí (nejen dětí z mateřské školy), aby se do organizace příprav aktivně zapojili. O jejich průběhu budete průběžně informováni i prostřednictvím místního rozhlasu. Chcete-li se aktivně zapojit, zavolejte mi na mobil 734 734 313 nebo napište na emailovou adresu stepanka.obrocnikova@partners.cz.

Děkujeme za vstřícnost a odhodlání pomoci připravit všem dětem v obci pěkný sváteční den!

**Štěpánka Obročníková,
Klub rodičů při mateřské škole**

Budme ohleduplní!

Je jasné, že když roste tráva, je třeba ji posekat. Proč bychom na to brali tichou kosu, když motorová sekačka „slupne“ trávnik jako malinu. Stejně tak dřevo je třeba pořezat a připravit na zimu. Cirkulárka je obrovský vynález! Ale proč to všechno dělat v neděli nebo jiný sváteční den? Dopřejme si v tyto dny klid. Nejen sobě, ale hlavně našim sousedům. A podle decibelů našich řvoucích strojů i lidem, kteří bydlí i poměrně daleko. Zastupitelstvo zvažuje vydání obecní vyhlášky o dodržování klidu v neděli a o státem uznaných svátcích. Ale začněme u sebe a hned. Nechme v tyto dny sekačky, cirkulárky, kultivátory a jiné stroje odpočívat! (oú)

Z jednání Zastupitelstva obce Chvalíkovice

Jednání zastupitelstva 11. března

Konalo se již za účasti nového zastupitele Petra Vilče, který nahradil Lenku Beinhauerovou (informovali jsme vás o tom v minulém vydání Zpravodaje obce Chvalíkovice).

Zastupitelstvo projednalo hospodaření obce za rok 2012. Byla podána informace o ohlášené kontrole jednotky sboru dobrovolných hasičů.

Zastupitelstvo schválilo zprávu o výsledku řádné inventarizace majetku a závazků obce ke dni 31. prosince 2012. Schválilo také záměr prodeje částí pozemků parc. č. 252 (Kopaninská ul.) a části pozemku parc. č. 229/1 (Železnobrodská ul.). Učinilo tak na základě žádosti občana doložené pouhým zákresem v situačním plánu s tím, že záměr bude zveřejněn až po vyhotovení geometrického plánu. Dále byl schválen záměr prodeje pozemku parc. č. 757 a) o výměře 48 m² (dle zpracovaného geometrického plánu). Jedná se o prostor vedle zadního vjezdu do areálu bývalého družstva.

Zastupitelstvo schválilo zapojení obce do elektronické aukce na dodávku elektrické energie pro obecní objekty včetně sokolovny. Na základě zkušeností s aukcí u obecních objektů doporučilo zastupitelstvo umožnit uspořádání elektronické aukce vedoucí k úsporám energií také pro občany obce.

Schválilo také finanční příspěvek na lyžařský výcvik pro tři žáky VI. ročníku základní školy ve výši 600 Kč na jednoho žáka. Jedná se o dodatečné schválení, jelikož bylo rozhodnuto, že v příštím roce 2014 se lyžařský kurz konat nebude.

Zastupitelům bylo uloženo navrhnout vhodné kandidáty na funkci přísedících Okresního soudu v Opavě pro období 2013 - 2017.

Jednání zastupitelstva 15. dubna

Zastupitelstvo obce schválilo rozpočtové opatření č. 1/2013.

Vybralo zhotovitele opravy stropu v tělocvičně firmu PETR HENDRYCH, Gudrichova 72, Hradec nad Moravicí. Náhradníkem je firma RENOVA OPAVA, s.r.o., Bechlínská 705, Praha-Letňany. Firmě eCentre bylo umožněno uspořádat v obci

sběr dat od občanů a umožnit jim tak účast v elektronické aukci (e-aukce), která by mohla přispět ke snížení jejich plateb za energii pro domácnosti.

Zastupitelstvo obce schválilo prodej pozemku parc. č. 757 o výměře 48 m² v k. ú. Chvalíkovice občanu z Chvalíkovice.

Po projednání bylo doporučeno přijmout nabídku na spolupráci při tvorbě a vydávání nového Zpravodaje obce Chvalíkovice s Ing. Karlem Stuchlíkem, který má v této oblasti profesionální zkušenosti.

Zastupitelé vzali na vědomí zprávu finančního výboru, informace o akcích kulturní komise v dubnu, organizaci oslav Dne matek v květnu (obec zajistila 50 ks vstupenek do Slezského divadla v Opavě na představení Sekretářky z Ostrožné, hrazena byla rovněž i doprava autobusem).

Zastupitelstvo projednalo žádost jednoho našeho spoluobčana o přijetí do pracovního poměru a vzalo na vědomí způsob vyřízení této žádosti v souladu se zákonem o obcích (stav zaměstnanců obce v současné době je zcela naplněn).

Jednání zastupitelstva 20. května

Zastupitelstvo obce schválilo důležitý finanční dokument „Závěrečný účet obce za rok 2012“, který svědčí o velmi dobrém hospodaření naší obce. Jeho součástí je zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření. Zastupitelstvo schválilo celoroční hospodaření obce bez výhrad. Schválena byla rovněž účetní závěrka obce Chvalíkovice sestavena ke dni 31. prosince 2012.

Na základě výzvy v minulém vydání Zpravodaje obce Chvalíkovice se pro volební období 2013 - 2017 o funkci přísedící Okresního soudu v Opavě ucházela jedna naše spoluobčanka. Po projednání byla kandidátka všemi hlasy schválena. Vybrán byl zhotovitel chodníku u budovy obecního úřadu Vlastimil Hendrych z Chvalíkovice, který podal nejlevnější nabídku.

Zastupitelstvo obce upustilo od záměru prodeje části pozemku parc. č. 252 a části pozemku parc. č. 229/1 a zároveň došlo ke zrušení záměru prodeje částí výše uvedených pozemků. Dů-

(pokračování na str. 13)

Co předcházelo slavnostnímu otevření tělocvičny

Možná máte někde doma založenou publikaci „PADESÁT LET TJ SOKOL CHVALÍKOVICE“, kterou zpracoval Jaroslav Sokol, člen TJ Sokol Chvalíkovice. Vydala ji v roce 1976 tělovýchovná jednota jako neprodejný tisk pro vnitřní potřebu organizace nákladem 500 kusů. Tehdy Sokol v naší obci oslavoval své 50. výročí založení. Letos si připomínáme jiné kulaté výročí, které s tělesnou výchovou a sportem úzce souvisí. 14. září 1963 byla slavnostně otevřena tehdy zbrusu nová tělocvična ve Chvalíkovících. Následujícími řádky chceme připomenout, co všechno tomu předcházelo. A také to, kdo se o její vybudování zasloužil. Lidé odcházejí, ale to, co dokázali, žije v naší paměti. (Jediným zdrojem všech informací byla právě zmíněná publikace.)

Vzpomínka pamětníka

Již v době první světové války se začalo mezi mládeží ve Chvalíkovících mluvit o cvičení. Nebylo však vhodné místo, nebylo potřebné nářadí a finance. Tuto myšlenku mladších začali podporovat naši otcové. Byl to především Josef Richter st., můj otec František Stoklasa, Leopold Valenta a Josef Rypel, kteří po založení jednoty tvořili první funkcionářský výbor. Po dohodě v Hradci-Podolí, kde jednota Sokol dobře pracovala, jsme začali docházet do cvičení tam (dnes Hradec nad Moravicí).

Po vzniku naší Československé republiky v roce 1918 se počet cvičenců z Chvalíkovíc, kteří docházeli do Hradce-Podolí, rozrostl. Pěšky pět kilometrů tam a pět kilometrů zpátky bylo obtížné a často i namáhavé. Hlavně za špatného počasí a v zimě. Začali jsme proto volat po vlastní jednotě. Jednali jsme s funkcionáři Sokola Hradec-Podolí, jestli by nám pomohli při ustavení samostatné jednoty Sokol ve Chvalíkovících a pro počáteční dobu vzali nad námi záštitu. Hradečtí však odmítli.

Obrátili jsme se proto na Sokol Kylešovice. Tam věc projednali, promysleli a ochotně nám podali pomocnou ruku. Tak byla ve Chvalíkovících v roce 1926 ustavena tělocvičná jednota Sokol Kylešovice, odbor Chvalíkovice. Pořádali jsme veřejná vystoupení v Kylešovicích i ve Chvalíkovících, hráli ochotnické divadlo ap. Tak jsme získali potřebné počáteční finanční prostředky i funkcionářské zkušenosti.

Josef Stoklasa (72 let), zakládající člen TJ Sokol Chvalíkovice a dlouholetý funkcionář

Hradec odmítl, Kylešovice ne

V době I. světové války (1914 - 1918) začalo několik uvědomělých občanů docházet do cvičení TJ Sokol Hradec-Podolí a jejich řady se neustále rozrůstaly. Přišel konec války a radost z vyhlášení samostatné Československé republiky. Času bylo málo. V prvé řadě bylo třeba postarat se o zaostalá hospodářství a zanedbaná pole. Sokolská myšlenka však v mnoha občanech hořela tak, že dokázali zapalovat jiné a řady rostly.

Založení samostatné tělocvičné jednoty v té době nebylo lehké. V zemi Moravskoslezské do toho mluvil Zemský úřad v Brně. Každá nově vznikající jednota musela mít „garanta“, a to po mnoho let. Vznikající jednota se tak stala odborem některé mateřské jednoty. Když skupina cvičenců z Chvalíkovíc požádala v r. 1925 TJ Sokol Hradec-Podolí o zřízení odboru Sokola ve Chvalíkovících pod mateřskou jednotou Sokola Hradec, byla odmítnuta. Přestali proto docházet do cvičení v Hradci a obrátili se na zkušené funkcionáře Sokola Kylešovice. Výbor TJ Sokol Kylešovice žádost zvážil a podal pomocnou ruku.

V kronice TJ Sokol Kylešovice z r. 1925 si můžeme přečíst: „V blízké obci Chvalíkovice uvědomělí občané se odhodlali založit odbor Sokola. Přišli se poradit, jak se do toho pustit. Naše jednota uspořádala ve Chvalíkovících propagační tělocvičnou a recitační besídku. Informační schůzka s nastávajícími činovníky odboru se konala 25. října 1925 v pohostinství „Na fojtství“ ve Chvalíkovících.“

Sokol založen „U bílého vlka“

V neděli 17. ledna 1926 odpoledne se sešla v pohostinství **Jana Věntuse** „U bílého vlka“ ve Chvalíkovících ustavující valná hromada. Zúčastnili se jí delegát Moravskoslezské župy Československé obce sokolské **František Mosler** z Opavy, členové výboru Sokola Kylešovice a 22 mužů z Chvalíkovíc s několika dorostenci a žáky. Tuto ustavující valnou hromadu řídil starosta Sokola Kylešovice **Emil Konečný**. Po prosloveh zástupce župy, členů výboru Sokola Kylešovice a členů z Chvalíkovíc byl odbor Sokola v naší obci schválen pod názvem **Tělocvičná jednota Sokol Kylešovice, odbor Chvalíkovice**.

Prvními funkcionáři výboru Sokola ve Chvalíkovících v r. 1926 byli **Josef Richter st.** (starosta jednoty), **Josef Beinhauer** (místostarosta), **Leopold Valenta** (jednatel), **Karel Hrbáč** (náčelník), **Albert Hendrych** (místonáčelník), **Josef Rypel** (pokladník) a **Julius Věntus** (vzdělavatel).

Poněvadž odbor mimo nadšení a velkou dávku dobré vůle neměl ničeho, nastaly mateřské jednotě v Kylešovicích starosti s vybavením nejn nutnějšími potřebami. První veřejné cvičení ve Chvalíkovících bylo 25. července 1926. Zajistila ho hlavně jednota Kylešovice, neboť v pobočce v naší obci nebylo ještě dostatek cvičenců.

Činnost sokolského odboru ve Chvalíkovících byla pestrá. Hlavní důraz byl kladen na tělocvičnou činnost (vedly se i záznamy o docházce do cvičení). Nemenší důraz byl kladen na činnost vzdělavatelskou, která byla zaměřena na informace o celostátním životě cvičenců, na vlastenecké citění a výchovu členů (včetně dorostu a žáků) k odstraňování sobectví nebo nesnášenlivosti. Pravidelnou činnost vyvíjel i sokolský ochotnický kroužek. Po jeho ustavení přišly do Sokola první ženy. Představení ochotnického divadla byla kromě veřejných cvičení jediným zdrojem příjmu, za který bylo postupně pořizováno tělocvičné nářadí. Do té doby se vždy cvičilo na zapůjčeném nářadí z mateřské jednoty Sokol Kylešovice.

Definitivně samostatní

Po deseti letech trvání odbor Sokola Chvalíkovice oznámil, že se chce osamostatnit. Kylešovice se o svou první pobočku starali doslova mateř-

sky, což potvrzovali i členové ve Chvalíkovících. V r. 1936 byla tedy podána žádost Zemskému úřadu v Brně o registraci pod názvem **Tělocvičná jednota Sokol ve Chvalíkovících**. Oficiálně zaregistrována byla 2. srpna 1937, o čemž svědčí zachovalý „Výměr Zemského úřadu v Brně č. 26562/111-13“.

Po založení samostatného Sokola ve Chvalíkovících bylo zahájeno cvičení. V létě se cvičilo zásadně v přírodě na kousku pronajaté louky v místě, kde dnes stojí tělocvična. V zimě se necvičilo, protože nebylo kde. Teprve později byla k dispozici velká výčepní místnost hostince **Jana Věntuse** „U bílého vlka“. Po získání prvních finančních prostředků v r. 1930 se pronajal sál „Na fojtství“, kde se cvičilo pravidelně, avšak v nevytopeném sále. (Cvičilo se tam až do postavení sokolovny v r. 1963.) Vedle sálu pronajal **Jan Beinhauer** i svou velkou zahradu k veřejným cvičením. Zajištěním sálu mohl být ustaven ochotnický kroužek při TJ Sokol, který zahájil nácvik divadelních představení. Jeviště a kulisy byly z počátku půjčovány od TJ Orel ve Chvalíkovících, později obdržela jednota staré vyřazené kulisy z TJ Sokol Kylešovice, které byly opraveny, doplněny a sloužily chvalíkovickým ochotníkům dlouhá léta.

Okolní sokolské jednoty se navzájem podporovaly účastí na veřejných cvičeních a ostatních kulturních nebo sportovních podnicích. Mimo veřejná cvičení a divadelní ochotnickou činnost byly pořádány tělocvičné a recitační besídky a akademie. Při jejich pořádání nikdy nechybělo sokolské žactvo. Zde však úřadoval Okresní školní výbor, bez jehož souhlasu totiž nesměli žáci vystupovat.

Těžké roky světové krize

Nejtěžší doby přišly v době světové hospodářské krize v letech 1929 - 1932. Nezaměstnanost i v naší obci byla vysoká. Krajskému sokolskému sletu, který měl být uspořádán v r. 1934 v Opavě, předcházela výzva pořadatelské jednoty uveřejněna v župním oběžníku, aby okolní jednoty přispěly ke zdaru krajského sletu v Opavě. Jak reagoval tehdejší výbor TJ Sokol Chvalíkovice? K opavskému Sokolu se obrátil dopisem, z jehož obsahu je zřejmé, v jak těžkých podmínkách se tehdy u nás žilo:

Vážení bratři!

V posledním župním oběžníku jest mimo jiné podotknuto, aby okolní jednoty přispěly co možná nejvíce ke zdaru krajského sletu v Opavě a aby nabídl v hojnosti své pomoci. My zde v naší malé horské vesničce nemůžeme finančně jinak přispěti mimo účast, kterou v hojném počtu již dnes slibujeme, ku zdaru sletu. Ale chceme se jinak postarati o to, abychom stejnou hřivnou přispěli jako jiní, ba dokonce ještě větší. Je nás zde zapsaných patnáct členů, kteří nejsou přihlášení, neboť nemají ani na zaplacení přihlášky a s tím spojených výloh. Z těchto 15 členů je 13 bez zaměstnání již po několik měsíců (dokonce po 18 měsících), mimo dospělé dorostence. Nabízíme se Vám proto k práci. Mohli bychom Vám dodatí nejméně deset bratří, spolehlivých pracovníků k úpravě stadionu a vůbec ke všem přípravám se sletem spojených. Tito bratři jsou různého řemesla, dělali by však práci jakoukoliv, jen aby si uhájili skývu chleba pro sebe a své narmoze početné rodiny. Po rozmluvě s oněmi bratry, byli by tito ochotni denně jednu hodinu i snad více pracovati úplně zdarma ve prospěch sletu a pro věc sokolskou. Prosíme Vás o uvážení této věci.

Bratři! Zajisté víte, že snahou každého člena sokolského jest, aby mohl o sletě cvičit alespoň prostná. K tomu však potřebuje úbor, cvičky a jiné. Bohužel, z našich bratří nezaměstnaných by si to nemohl nikdo opatřiti, když nemá ani na nejnntnější obživu.

Nemyslete si, že poměry v této naší vesničce, na níž se díváte z Vašeho stadionu, jsou tak klidné a bezstarostné, jak vypadá na pohled celá tato vesnička. Ne, naopak. Je v ní ruch a shon o uhájení životní existence, starost o sehnání kousku chleba, aby byli nasyceni aspoň ti nejmenší, kteří nemají doposud žádné viny na této světové tísní, totiž děti, náš budoucí národ. Nedopusťte tedy Vy silní, aby z těch malých chaloupek koukala dále bída i o slavných dnech sokolských v Opavě, která v takové situaci přímo znemravňuje, neboť závidí druhému každé sousto. Nedovolte, aby takové příklady přicházely k našim dětem.

Vyhovte naší prosbě a umožněte tímto způsobem našim bratřím na sletě cvičit. Vás pak bude blažit vykonaný skutek citu a bratrské lásky sokolské a u nás posílíte nás i naše pozice zase Vy z Opavy, kteří jste svými zájezdy k nám před mnoha léty první ukázali našim občanům světlo sokolského

bratrství, národního povzbuzení a sokolské lásky.

Prosíme, aby na Vaší valné hromadě bylo ve volných návrzích o této nabídce rokováno.

Provoláváme již nyní opavskému sletu, sletu našemu, mnoho zdaru!

Josef Richter, starosta

Z dopisu je zřejmé, za jakých podmínek Sokol vyvíjel v naší vesnici činnost. Žádosti bylo vyhověno. Krajskému sletu pomohli naši členové práci a za každou odpracovanou hodinu obdrželi 2 Kčs. Mohli si tak pořídit cvičební úbory a cvičky a zúčastnit se krajského sletu jako cvičenci. Jen vytrvalost, nadšení a nesmírná houževnatost všech členů udržela jednotu v období hospodářské krize a nezaměstnanosti při životě.

Když se jednota opět stabilizovala, přišel rok 1938. Byla vyhlášena všeobecná mobilizace. Neaktivnější sportovci a funkcionáři nastoupili vojenskou službu. Tělovýchova pokračovala jen s dorostem a žactvem, byl nedostatek cvičitelů.

Fašistická okupace

Po odvolání jarní mobilizace přišla nová podzimní a po ní fašistická okupace. Někteří členové TJ Sokol opustili vesnici i Sudety. Činnost Sokola byla zakázána. Aktivní cvičenci byli odesíláni na totální nasazení do Německa. Mezi nimi byl i **Jaroslav Nosek**, který právě vystudoval obchodní školu. Měl mimořádné básnické nadání. A právě básně s nepřátelským zaměřením proti okupantům vedly k jeho zatčení a převezení do koncentračního tábora v Osvětimi, kde zahynul.

Rudá armáda nás osvobodila

Přišel rok 1945. Na konci dubna i do naší vesnice přinesla Rudá armáda svobodu. Chvalíkovice však byly v troskách. Rozbořeno nebo vypáleno bylo 75 % domů. Na opravy nebyl materiál. Lidé začali opouštět neobyvatelné domy a vesnice se vyliďňovala. Vláda se snažila řešit utrpení těch, kteří přišli o všechn majetek. Byly ještě větší tragédie. Některé rodiny postrádaly ty, kteří ve válce zahynuli. Po vyhlášení akce „Pomoc Slezsku“ podal Chvalíkovcím pomocnou ruku Železný Brod. Náš kmotr pomáhal obci i občanům.

Učitel **František Sochor** ze Železného Brodu, čestný občan Chvalíkovice, na tu dobu vzpomínal takto:

„Psal se rok 1946, první rok po zhoubné druhé světové válce. Železný Brod ji šťastně a bez větších hmotných škod přečkal. Proto ochotně přijal výzvu tehdejšího Zemského národního výboru v Moravské Ostravě, aby města v Čechách, která byla válečných škod ušetřena, pomohla zničeným obcím na Opavsku, kudy se právě v posledních dnech války přehnala fronta s největší zuřivostí. Byla nám přidělena obec Chvalíkovice. Před velikonocními svátky tam byl předseda MNV pozván, aby oficiálně jménem celého města a jeho občanů kmotrovství převzal.

Přijeli jsme tenkrát do Chvalíkovice se smíšenými pocity. Už cestou z Ostravy do Opavy, v Opavě samotné a všude kolem jsme viděli spoušť, kterou způsobila válka. Měli jsme nepříjemný pocit, že jsme se pustili do něčeho, na co svými silami nebudeme stačit. Že nebudeme při nejllepší vůli s to dostát čestně svému kmotrovskému závazku. Tyto obavy byly ještě silnější při příjezdu do Chvalíkovice, kde jsme spatřili podobné hrůzné trosky jako po cestě sem.

Srdečné uvítání chvalíkovických občanů však naši stísněnost poněkud rozptýlilo. A když jsme se po oficiálních projevech před školou, která také nesla ještě stopy války, vydali na prohlídku obce, spadly z nás počáteční obavy úplně. Poznali jsme, že Chvalíkovičtí nečekali, až jim přijede někdo pomoci, ale že se sami vlastními silami snažili hned po osvobození opravit, co se dalo. Za jediný rok udělali veliký kus práce!

Přesvědčili jsme se, že místo nářků a běhání od úřadu k úřadu se chopili díla a budovali svépomocí, sousedskou ochotou a spoluprací podle zásady - „Dnes pomůžeš ty mně, zítra já tobě!“ A tato krásná občanská solidarita, to byla vlastnost, kterou jsme u chvalíkovických obdivovali i při dalších návštěvách - o Vánocích, kdy jsme sem přijížděli s nadílkou pro děti nebo v létě, kdy jsme se účastnili krásných a srdečných slavností, a také později při návštěvách chvalíkovických dětí a občanů u nás v Železném Brodě.“

Pomohl Sokol Železný Brod

František Sochor vzpomínal i na vznik spolupráce tělovýchovných jednot, kdy již při první návštěvě ve Chvalíkovících byl navázán kontakt i se sokolskou jednotou. „Viděli jsme, že byla po osvobození obnovena, cvičila, ale bez náradí a ve velmi skromných podmínkách. V tom smyslu bylo

referováno v ustaveném Výboru pro Chvalíkovice při MNV v Železném Brodě a zástupci Sokola, přenesli tyto informace do výboru své jednoty. Tím byl dán základ k pozdějším vskutku bratrským a velmi častým stykům mezi TJ Sokol Železný Brod a TJ Sokol Chvalíkovice.“

Opravdové přátelství

Už 4. srpna 1946 uspořádala sokolská jednota ve Chvalíkovících k 20. výročí svého založení první poválečné veřejné cvičení. Pozvala na ně samozřejmě i kmotry z Čech a především železnobrodskou sokolskou jednotu. Obec byla tehdy ještě značně válkou poškozena, a proto Výbor pro Chvalíkovice, který koordinoval veškeré kmotrovské vztahy, z počátku tímto pozváním příliš nadšen nebyl. Nakonec podlehl naléhání Chvalíkovických a souhlasil s desetičlennou sokolskou delegací. „Chtěli jsme Chvalíkovické překvapit a připravili jsme si na vystoupení jednu kolonu České besedy“ - vzpomínal po čase Fr. Sochor. „To jsme však ještě Chvalíkovické neznali! Než jsme se uchystali, připravili (jako později ještě mnohokrát) překvapení oni nám, neboť okamžitě sestavili další kolonu a tančili s námi. Slavnost se plně vydařila. Bylo to hezké, navázali jsme nové styky, nová přátelství.“

Na popud Československé obce sokolské převzal Sokol Železný Brod tělocvičnou jednotu ve Chvalíkovících jako chráněnkou. Oficiálně k tomu došlo 8. června 1947 při další velké sokolské slavnosti ve Chvalíkovících. Tehdy už naše jednota měla na 160 organizovaných příslušníků včetně žactva. Výbor pro Chvalíkovice při MNV v Železném Brodě uspořádal na tuto slavnost autokarový zájezd, jehož se zúčastnilo 35 železnobrodských občanů. Starosta železnobrodské TJ Sokol **František Havránek** převzal slavnostně chvalíkovickou jednotu jako chráněnkou a navíc převzala náčelnice železnobrodské jednoty **Marie Peřinová** ochranu nad chvalíkovickou členkou **Františkou Falharovou**, která nastupovala do zaměstnání v Železném Brodě. Vzájemné styky se pak rozvíjely tím srdečněji a upřímněji.

Na konci října 1947 přijela do Železného Brodu skupina členů, členek a dorostenek z chvalíkovické jednoty. Byli slavnostně uvítáni a účastnili se řady místních sokolských podniků.

V r. 1948 se zastavilo v Železném Brodě několik chvalíkovických členů TJ Sokol cestou na všesokolský slet v Praze.

Potom vzájemné návštěvy poněkud ochably a teprve v r. 1957 pozvala Jiskra Železný Brod (dříve Sokol) chvalíkovické členy TJ Sokol opět na návštěvu. Železnobrodští ji oplátili až v r. 1963, kdy se zúčastnili slavnostního otevření nové sokolovny ve Chvalíkovících.

Přátelství to bylo opravdové. Svědčily o tom nesčetné návštěvy železnobrodských členů TJ Sokol ve Chvalíkovících a chvalíkovických v Železném Brodě. Vzniklo dokonce i několik manželství.

Sloučení Sokola s Orlem

V rámci sjednocení tělovýchovy došlo v r. 1949 v naší obci ke sloučení TJ Orel a TJ Sokol s názvem TJ Sokol.

V r. 1950 je zvolen zakládající člen TJ Sokol **Karel Hrbáč** předsedou MNV. Využil akce scelování pozemků a nechal vytyčit prostor pro fotbalové hřiště, hřiště pro odbíjenou, kluziště a prostor pro postavení tělocvičny. Současně zajistil projekční a prováděcí dokumentaci. Členové jednoty ocenili přístup socialistického státu, který tuto dobrou iniciativu pomohl realizovat.

I další předseda Místního národního výboru ve Chvalíkovících **Jaroslav Sokol** vzešel z funkcionářského aktivu tělovýchovné jednoty. Hřiště sice bylo, ale terén se spádem byl pro sportovní účely bez terénních úprav neupotřebitelný. Proto plenární zasedání MNV schválilo na návrh předsedy J. Sokola terénní úpravy. Těžké stroje národního podniku Pozemní stavby Opava přemístily více než 2 000 m² zeminy. Pracovalo se dlouho do noci, i v neděli. To vše v r. 1953, kdy byla měnová reforma. Místní národní výbory začínaly se základním rozpočtem. Za úpravu hřiště nebylo z čeho zaplatit fakturu. Pomohl až tehdejší předseda KNV v Ostravě **Zbranek**. Po úpravě a zatravnění hřiště stoupala popularita oddílu kopané, který byl založen v r. 1951. Ostatní oddíly rády zajížděly do Chvalíkovíc k zápasům na pěkném hřišti.

Příprava na spartakiádu

Hřiště se dokončilo právě včas, protože začala příprava na I. celostátní spartakiádu v r. 1955.

Členové TJ Sokol Chvalíkovice se chtěli zúčastnit ve velkém počtu. Byl to i vděk za to, že za podpory socialistického státu mohlo být v naší obci vybudováno hřiště, což se předchozím generacím nepodařilo. Na spartakiádu do Prahy odjela nakonec skupina dvaceti cvičenců.

Příprava i účast na celostátní spartakiádě byly oceněny okresním výborem Dělnické sportovní organizace Sokol v Opavě. Vedle čestného uznání získala naše jednota finanční příspěvek, což vyvolalo novou aktivitu. Do TJ Sokol vstupovali noví členové - muži i ženy. Jednota měla oddíl kopané (muži a žactvo), šachový oddíl a ustavil se oddíl stolního tenisu. Největší důraz byl ale kladen na základní tělesnou výchovu. Cvičilo se stále v sále hostince „Na fojtství“, který ale byl v dezolátním stavu. Hrozilo nebezpečí, že v nejbližších letech bude sál z bezpečnostních a hygienických důvodů uzavřen.

Postavíme tělocvičnu!

Za této situace svolal výbor TJ Sokol mimořádnou členskou schůzi a předložil návrh postavit si tělocvičnu na pozemku, kde je nové hřiště a kde je pro ni vytyčený prostor. Členové po diskuzi návrh schválili a slíbili všestrannou brigádnickou pomoc.

S návrhem se obrátili na předsedu MNV **Antonína Filipa**, také člena TJ Sokol. Ant. Filip svolal plenární zasedání MNV, kde byl návrh postavit si tělocvičnu schválen. Okresnímu národnímu výboru (ONV) v Opavě předložil žádost o zařazení této stavby do akce „Z“ s tím, že tělocvična nebude sloužit jen tělovýchovným účelům, ale bude využívána i pro kulturní a společenský život obce. Současně vyzval výbor TJ Sokol, aby začal připravovat projektovou dokumentaci. Předseda MNV zároveň upozornil, že to bude nejnáročnější stavba akce „Z“ v historii obce, a proto ve volbách do nového MNV v r. 1960 musí kandidovat nejschopnější členové TJ Sokol, kteří se budou o celou akci starat a organizovat ji.

Stavby tělocvičny se už nedočkal **Karel Hrbáč**, bývalý předseda MNV a zakládající člen TJ Sokol, který přidělením pozemku pro hřiště a další sportovní stavby dal první impuls ke stavbě tělovýchovného areálu. Zemřel 1. května 1958 ve věku 52 let na srdeční infarkt. A černý měsíc toho roku pokračoval další smutnou zprávou.

V jeho poslední den, 31. května, podlehl infarktu i **Antonín Filip**. Bylo mu pouhých 43 let.

Odbor výstavby ONV konzultoval návrh stavby tělocvičny ve Chvalíkovcích s Okresním výborem Československého svazu tělesné výchovy (ČSTV) v Opavě. Měl obavy, že obec na to nebude stačit, že bude dlouhá rozpracovanost. Upozornil také, že v obci probíhá rozsáhlá výstavba rodinných domků, a proto bude nedostatek pracovních sil. Výbor TJ Sokol zajistil projektovou dokumentaci, jejíž rozpočet činil 1 035 000 Kčs. Členové TJ Sokol, kteří byli poslanci MNV, předložili všem složkám Národní fronty a občanům závazkové listy k odpracování brigádnických hodin. Výsledek byl ohromující - vznikl závazek na odpracování 30 000 brigádnických hodin! Největší procento tvořily závazky členů TJ Sokol, dále členů Vesnické organizace KSČ, Československého svazu požární ochrany (ČSPO), Svazu pro spolupráci s armádou (Svazarmu), Československého svazu mládeže (ČSM), Českého svazu žen (ČSZ), zahrádkářů, členů JZD a dalších občanů. Na základě přijatých závazků ONV a OV ČSTV vydaly souhlas a stavba byla zařazena do akcí „Z“ pro r. 1960.

Sokol nežil jenom stavbou

Už od r. 1959 začalo soustředování potřebného materiálu a zadávání objednávek pro dodavatele odborných prací. Rada MNV zajišťovala potřebné sdružené finanční prostředky. Vedením stavby tělocvičny byl pověřen **Ladislav Šumník**, člen rady MNV, předseda komise pro výstavbu a také člen TJ Sokol.

V žádném případě nebyla činnost TJ Sokol zúžena jen na přípravu stavby. Vedoucí oddílu základní tělesné výchovy **Karel Hynar** vyzval všechny členy TJ Sokol i ostatní občany, aby se zúčastnili návěku na II. celostátní spartakiádu v r. 1960. Ten probíhal dvakrát týdně (jednou muži a jednou ženy) v sálu „Na fojtství“. Cvičili i nečlenové TJ Sokol, hlavně ženy. Počet cvičenců vysoce překročil směrné číslo stanovené OV ČSTV. Vedoucí cvičitelé **Karel Hynar** a **Eliška Koutná** měli starosti, aby všichni cvičenci byli zařazeni do okresní skupiny pro Prahu. Všechno dobře dopadlo. TJ Sokol Chvalíkovice reprezentovalo na Strahovském stadionu v Praze šestnáct mužů a stejný počet žen.

Slavnostní výkop v r. 1960

V r. 1960 po slavnostním výkopu se práce rozběhly naplno. Ale také se cvičilo. TJ Sokol uspořádal ve Chvalíkovcích místní spartakiádu. Přijeli cvičenci ze Železného Brodu a ze všech okolních tělovýchovných jednot, nejvíce z TJ Kylešovice. Volby do národních výborů všech stupňů se konaly v r. 1960 ve Chvalíkovcích v neděli v jedné třídě základní školy. Členové TJ Sokol pracovali i v tento den na stavbě tělocvičny. Kolektivně přerušili práci, aby mohli jít volit. V pracovních oděvech vstoupili do volební místnosti, aby odevzdali své hlasy.

V těchto volbách se volilo mj. také patnáctičlenné plénum MNV. Kandidovali do něj i členové TJ Sokol, jak nabádal před léty Antonín Filip. Tělovýchovná jednota měla v nejvyšším obecním orgánu silné zastoupení. Předsedou MNV byl zvolen **Josef Nosek**. Dále byli zvoleni **Ladislav Šumník** (předseda technické a stavební komise), **Leo Vícha** (předseda kulturní komise), **Miloslav Behnhauer** (člen stavební komise), **Oldřich Malina** (předseda finanční komise), **Jaroslav Hendrych** (předseda sociální a zdravotní komise), **Cecilie Kuzníková** (členka sociální a zdravotní komise) a **František Hrbáč** (člen stavební komise).

Vzpomínky vedoucího stavby

V publikaci k 50. výročí tělovýchovy v naší obci, která vyšla v r. 1976, vzpomínal na stavbu její vedoucí a tehdejší předseda technické a stavební komise MNV **Ladislav Šumník**. Mimo jiné zdůraznil, že období let 1960 - 1963 byla díky výstavbě tělovýchovných zařízení pro funkcionáře TJ Sokol Chvalíkovice zatěžkávací zkouškou. Velmi náročné bylo zajišťování projektové dokumentace, která se dvakrát měnila. Bylo nutno respektovat připomínky účastníků výběrového řízení. Podmínkou zahájení stavby bylo i vypracování technické dokumentace, zajištění finančních prostředků na samotnou stavbu i na přemístění vedení vysokého napětí (22 000 kW), které procházelo napříč stavenišťem budoucího areálu. Dle vzpomínek L. Šumníka se kolektiv funkcionářů TJ Sokol nedal odradit prvními obtížemi a problémy neúnavně řešil. Podporou jim byl OV ČSTV v Opavě, kde odpovědní funkcionáři měli kladný postoj k naší náročné akci. Vznikaly velké pro-

blémy se zajišťováním mechanizačních prostředků jako míchaček, transportních pásů ap. „Mnohé z nich byly získány od podniků jako vyřazené. Členy TJ Sokol byly opraveny a po celou dobu výstavby sloužily svému účelu. Ještě větším problémem byl nedostatek odborných profesí - zedníků a tesařů. Vysoce hodnotím pracovní elán a nadšení většiny členů TJ Sokol a ostatních složek Národní fronty v obci. Většina obětovala dílu veškerý svůj volný čas i dovolenou“ - uvedl ve svých vzpomínkách L. Šumník a připomněl i docela prozaické problémy, kdy třeba bylo nutno překonat obtíže s počásmím, kdy často i v dešti bylo nutné práci dokončit.

Zábava v dřevěném baráku

Po poctivé a namáhavé práci bylo taky třeba, aby se celý pracovní kolektiv sešel u zábavy. Stalo se tak, když na hrubé stavbě byla vztyčena májka neboli glajcha. „Jediným prostředím, kde se kolektiv mohl sejít k zábavě, byl dřevěný barák, který v minulosti sloužil z části i k ustájení hospodářského zvířectva“ - vzpomínal L. Šumník. „Obětavostí našich žen byl barák řádně vyčištěn a zábava se mohla uskutečnit. Byl to pro mnohé, i když v nouzovém zařízení, krásný večer. Zmiňuji se o tom, aby dnešní mladá generace si byla vědoma, za jakých okolností a podmínek pracovala generace starší, aby si o to více vážila vymožeností, které dnes mají. Jsme hrdí na to, že co bylo jenom snem našich dědů a otců, jsme mohli uskutečnit a už jen málo těch, kteří dosud žijí se nestydí za slzy uznání.“ Tolik L. Šumník v publikaci z r. 1976.

Obec žije stavbou tělocvičny

V r. 1961 byla veškerá činnost obce zaměřena na stavbu tělocvičny. Členové TJ Sokol si kolektivně vybírali u svých zaměstnavatelů řádnou dovolenou a celou ji věnovali brigádám na stavbě tělocvičny. V témže roce okresní hygienik spolu s inspektorátem bezpečnosti práce zakázal z bezpečnostních a hygienických důvodů využívání starého sálu „Na fojtství“. Zastavila se tak činnost oddílů základní tělesné výchovy i veškerý kulturní a společenský život v obci. Osvětová beseda neměla kde promítat filmy, JZD nemělo kde schůzovat. Veřejné schůze MNV s občany se musely konat ve výčepní místnosti. Mnozí občané až za této situace ocenili iniciativu členů

TJ Sokol se stavbou tělocvičny. Pomáhat stavět chodili členové i celé kolektivy složek Národní fronty, pomáhali důchodci i ženy. Koncem roku 1961 se hrubá stavba tělocvičny zastřešila.

Ještě v zimním období nastoupili pracovníci odborných profesí. Vedoucí stavby Ladislav Šumník organizoval jejich nástupy. Brigádníci byli unaveni. Pracovali každý den po svém zaměstnání, i v neděli. Nejprve musela být hotova elektroinstalace, pak vodoinstalace, ústřední topení, vnitřní ochrana oken v sálu proti rozbíjení při míčových hrách, vnitřní omítky, obložení, parkety atd.

Finiš v r. 1963

Na jaře v r. 1963 se stavělo kolem tělocvičny lešení a stavba získávala venkovní omítkou svou konečnou podobu. Uvnitř pracovali malíři, natěrači a parketaři. Instalovalo se také vnitřní vybavení. Hlavně to bylo tělocvičné nářadí a další potřebná zařízení. O úklid se postaraly členky TJ Sokol, které zároveň byly členkami ČSŽ. V publikaci z r. 1976 její autor **Jaroslav Sokol** napsal: „Každý chce svým dílem přispět ke stavbě, která ponese název SOKOLOVNA, která bude chloubou obce, kde se bude vyvíjet mládež, děti základní devítileté školy a všechny společenské organizace v obci.“

OV ČSTV věnoval stavbě naši tělocvičny náležitou pozornost. Oceňoval vysoké tempo, jakým stavba pokračovala, a snažil se všestranně pomáhat. Všichni ve Chvalíkovcích znali člena předsednictva a finančního hospodáře OV ČSTV **Emila Sonka**, který jezdil na pracoviště mezi brigádníky, účastnil se schůzí ve Chvalíkovcích a zajišťoval potřebné finanční prostředky. Mj. jednal i se sázkovou kanceláří a žádal o finanční příspěvek pro Chvalíkovce.

Zdaleka ne všechno bylo již uděláno a dokončeno, ale sokolovna postupně získávala lesk jako nevěsta před svatbou. Všechno vonělo novotou, když přišla kolaudační komise. Ta ale zjistila poměrně mnoho závad, které před zahájením provozu tělocvičny musely být odstraněny. Vedoucí stavby Ladislav Šumník reklamoval u dodavatelských podniků nekvalitně provedené práce a žádal okamžitou nápravu. Členové TJ Sokol spolu s dalšími občany stále nastupovali na brigády, tentokrát se hlavně upravovalo prostranství kolem sokolovny. Opravovalo se a natíralo oplo-

cení, odvaželo se veškeré rumoviště, vznikaly květinové záhony, na které brigádníci vysázeli růže a okrasné keře, dláždily se chodníky.

Otevření se blížilo

Čtrnáct dnů před velkou slávou, 1. září 1963 zemřel Jan Hrbáč, dlouholetý člen a funkcionář TJ Sokol. Sám na stavbě sokolovny odpracoval úctyhodných 1 832 brigádnických hodin. Bylo mu 56 let. S hlubokým smutkem v srdci i na duši ho na jeho poslední cestě doprovodili všichni členové TJ Sokol i ostatní občané. Na nové sokolovně poprvé zavál černý prapor.

Konečně se přiblížil toužebný den slavnostního otevření nové sokolovny. Výbor TJ Sokol po dohodě s MNV stanovil jeho termín na sobotu 14. září 1963. Rozeslaly se pozvánky všem rodákům, kteří z existenčních důvodů opustili v r. 1945 obec, pozvání bylo samozřejmě zasláno i na OV ČSTV, ONV a také do Železného Brodu.

Už v pátek odpoledne přijel do Chvalíkovice autobus se železnobrodskými hosty. Přijeli zástupci tamního městského národního výboru, TJ Jiskra i další občané Železného Brodu, kteří měli hluboký vztah k naší obci. V sobotu odpoledne se sjížděli do Chvalíkovice všichni pozvaní rodáci.

Přestřižení pásky

V sobotu 14. září odpoledne vyhrávala před novou sokolovnou hudba a shromáždila se zde snad celá vesnice. Delegaci OV ČSTV vedl její předseda **Leo Werdich**. Přítomen byl i **Miroslav Adamec**, poslanec ONV za volební obvod, do kterého spadaly Chvalíkovice.

Nastal slavnostní okamžik. Předseda OV ČSTV Leo Werdich přestříhl pásku a tím otevřel a předal do užívání další novou tělocvičnu v okrese Opava, tělocvičnu se sálem pro halové sporty, šatnami pro muže a ženy, šatnou pro bruslaře, klubovnou, kanceláři, dokonalým sociálním zázemím a bytem pro domovníka. Lidé se nahnuli dovnitř. U vchodu se návštěvníci zapisovali do pamětní knihy a mnozí sdělovali své první dojmy.

Tělocvična byla vyzdobena a připravena ke slavnostní schůzi. Tu zahájil a řídil **Josef Nosek**, předseda MNV a člen TJ Sokol. Řečníci se střídali. Všichni měli jen slova uznání a obdivu, že vesnice s pouhými 600 obyvateli a tělovýchovnou

jednotou, která má jen přes 100 členů, dokázala v tak krátké době postavit brigádnicky dílo v hodnotě 1 035 000 Kčs. Přitom skutečné náklady činily pouze 726 000 Kčs, což znamenalo úsporu ve výši 25 %. Pak předseda MNV předal představitelům TJ Sokol klíče od nové tělocvičny. Zástupce Městského národního výboru v Železném Brodě **Jindřich Hlubuček** předal TJ Sokol dar města jako uznání za vykonanou práci. Byla to barevná skleněná mozaika na čelní vstupní zeď sokolovny. Měřila dva metry na výšku a metr na šířku a její hodnota byla 20 000 Kčs. Následovalo předávání diplomů a čestných uznání.

Vyhodnocení závazku

V letech 1960 - 1963 bylo na stavbě sokolovny brigádnicky odpracováno celkem 30 912 hodin. Z toho členové TJ Sokol odpracovali 27 987 hodin, neorganizovaní občané 1 606 hodin, hasiči členové ČSPO 510 hodin, ženy z výboru ČSŽ 466 hodin, členové vesnické organizace KSČ 391 hodin, svazáci 267 hodin, svazarmovci 249 hodin, zahrádkáři 227 hodin, členové JZD 209 hodin. Celkem pracovalo na stavbě 181 brigádníků. **Ze členů TJ Sokol odpracovali nejvíce hodin Ladislav Šumník (2 269), Miroslav Vícha (1 922), Karel Hynar (1 858), Jan Hrbáč (1 832), Adolf Hendrych (1 746), Jan Hendrych (1 536), Leo Vícha (1 297), Jaroslav Hendrych (1 252), Marie Nováková (1 141) a František Novák (846).**

Večer byla v nové tělocvičně po kulturním programu lidová veselice. Vesnice měla nové důstojné prostředí pro kulturní a společenský život všech občanů, který byl od r. 1961 po úředním uzavření sálu „Na fojtství“ násilně umrtven. Znovu se rozjela tělovýchovná činnost a kromě toho se v klubovně sokolovny konaly svatby, v tělocvičně byly pořádány plesy a taneční zábavy všech složek Národní fronty, konaly se tu obecní schůze i schůze JZD. Okolní, i daleko větší vesnice, nám mohly a také začaly závidět.

V r. 1964 začal nácvik na III. celostátní spartakiádu a aktivita členů TJ Sokol Chvalíkovice stoupla. Bylo navrženo vybudovat v obci zděnou, nejméně dvoudráhovou kuželnu s potřebnými parametry. To už je ale jiná historie a k ní se vrátíme třeba někdy příště.

(Dle publikace „Padesát let TJ Sokol Chvalíkovice“ připravil: Karel Stuchlík)

Z jednání Zastupitelstva obce Chvalíkovice

(pokračování ze str. 4)

vodem bylo zjištění rozporu mezi schváleným záměrem, tj. v hranici oplocení, a skutečně vyhotoveným a dodaným geometrickým plánem. V souvislosti s tím uložilo vyjednat podmínky pro odkup části pozemku směřujícího do křižovatky při výjezdu z Kopaninské na Železnobrodskou ul. do majetku obce a to na základě nově vzniklé situace, která je podrobně popsána v zápisu z jednání. Celé znění zápisu je k nahlédnutí na Obecním úřadu Chvalíkovice.

Zastupitelstvo obce vyslovilo nesouhlas se zařazením pozemku parc. č. 688 (U Větráku) do územního plánu obce pro stavební účely.

Vzalo na vědomí zprávu kontrolního výboru ze dne 15. května 2013, informaci o ověření referencí ke zhotovení stropu v tělocvičně a uzavření smlouvy s vybraným zhotovitelem, výsledek e-aukce na elektrickou energii v obecních budovách (dojde k úsporám zhruba ve výši 34 %) a dále žádost TJ Sokol Chvalíkovice o spolupráci a finanční podporu při organizování oslav 50. výročí otevření sokolovny.

Jednání zastupitelstva 10. června

O usnesení ze zasedání zastupitelstva obce ze dne 10. června vás budeme informovat v příštím vydání Zpravodaje obce Chvalíkovice. Po prázdninách je nejbližší zasedání plánováno na 9. září.

S celým zněním usnesení se můžete seznámit prostřednictvím internetu na obecních stránkách www.chvalikovice.cz - „úřední deska“. Pokud chcete do zápisu nahlédnout na Obecním úřadu Chvalíkovice, doporučujeme vám to nejlépe v úředních dnech. (oú)

Termín poplatků

Připomínáme, že se blíží termín zaplacení poplatků za odpad za psy. Oba je třeba uhradit jednorázově na Obecním úřadu Chvalíkovice do 30. června. Poplatek za sběr a odvoz odpadu činí pro letošní rok 450 Kč za jednu osobu. Poplatek za prvního psa je ve výši 120 Kč a za každého dalšího psa téhož držitele rovněž 120 Kč. (oú)

HLASOVACÍ LÍSTEK Rozkvetlý dům 2013

Uvedte příjmení spoluobčana nebo číslo popisné domu, jehož květinová výzdoba (včetně prostoru před plotem) se vám nejvíce líbí.

Není nutno vyplňovat všech pět míst!

1. místo:
..... (5 bodů)
2. místo:
..... (4 body)
3. místo:
..... (3 body)
4. místo:
..... (2 body)
5. místo:
..... (1 bod)

Hlasovací lístek vhodte do schránky
ROZKVETLÝ DŮM 2013 na obecním úřadu
nebo v obchodě „U Nováků“.

Prázdniny ve školce

Mateřská škola ve Chvalíkovících bude po dobu prázdnin od 1. července do 31. srpna uzavřena. Prvních čtrnáct dnů v červenci bude otevřena mateřská škola ve Vršovcích a posledních sedm dnů v srpnu v Raduni. (oú)

Tip na rodinný výlet

Loni byla dokončena renovace části objektu bývalé barokní stodoly ve „Dvoře“ v Holasovicích. Ve stodole je expozice regionálního muzea Slezský venkov, v dalších prostorách je vystavena sbírka zemědělských strojů a nářadí i mnohé jiné získané exponáty.

Do „Dvora“ v Holasovicích se můžete vypravit nejen o prázdninách, ale i v září. Otevřeno je o víkendech. Vstupné je 40 Kč (studenti, důchodci, skupiny nad 10 osob, jednotliví členové rodiny po 20 Kč), děti do 5 let zdarma. (r)

Co s domem č. p. 48?

Původně v něm byla škola, pak hostinec, později se stal dům č. 48 sídlem Místního národního výboru ve Chvalíkovcích a v době nedávno minulé v něm byla prodejna potravin. Budova byla postavena v letech 1858 - 1860. Je majetkem obce a je v něm i jedna bytová jednotka. Na první pohled z venku (a z dálky) není ve špatném stavu. Asi v roce 1994 byla udělána nová střecha, takže díky ní do domu nezateká. Horší situace je uvnitř. Spodní voda se již dávno dostala přes zchátralou izolaci. Zdi jsou podmáčené a všude uvnitř je plíseň, která postupuje i zdívno.

Je třeba rozhodnout, co s tímto objektem udělat. Zastupitelstvo obce připravilo na webových stránkách anketu, ve které navrhlo tři možnosti: rekonstrukce (ta by stála minimálně 3 000 000 Kč), demolice (náklady asi 800 000 Kč) nebo prodej. Bohužel, ankety se zúčastnilo jen 44 lidí, což vzhledem k počtu obyvatel naší obce není v žádném

případě reprezentativní vzorek. Takže jen pro zajímavost uvádíme, že 10 hlasů bylo pro rekonstrukci (jeden účastník dokonce navrhl, aby zde bylo obecní wellness centrum). Pro demolici se vyjádřilo 26 lidí a prodej domu navrhovalo 8 lidí. Malou účast v anketě přisuzovalo vedení obce i skutečnosti, že málokdo zná stav objektu uvnitř. Proto byl na sobotu 1. června připraven den otevřených dveří, při kterém se všichni zájemci mohli seznámit s aktuálním stavem. Nepřišlo ani dvacet lidí. Zatím se zdá, že u těch, kteří se při různých příležitostech vyjádřili, převažuje názor, že nejlepší by byla demolice při využití (například pro-

deje) zdravého dřeva z poměrně nové střechy. Proti rekonstrukci hovoří i cenový argument. Zmíněné 3 000 000 Kč jsou jen hrubý odhad a záleží na tom, k jakému účelu by se dům rekonstruoval. Co se ale v současné době ví, je cena za sanaci provlhlého zdiva. Vedení obce si nechalo odbornou firmou udělat kalkulaci a ta říká, že jen tato prvotní úprava, bez které nelze postupovat dál, by přišla na zhruba 1 000 000 Kč. Teprve po vyřešení problému se spodní vodou by na nové izolaci mohla začít vlastní rekonstrukce. Při dnešních cenách by asi ony 2 000 000 Kč na ni nestačily. Samozřejmě, závisí to na tom, do jaké podoby a k jakému účelu by se objekt rekonstruoval.

Velmi bolavé místo naší obce dál čeká na řešení. Máte-li konstruktivní návrh, dejte o něm vědět!

Text a foto: Lenka Zaoralová, starostka

ZPRAVODAJ OBCE CHVALÍKOVICE

Vydává Obec Chvalíkovice, České školy 11, 747 06 Chvalíkovice, IČO: 00849685. Evidence periodického tisku: MK ČR E 21120.

Vychází čtvrtletně v nákladu 250 ks. Zpravodaj je neprodejný. Tisk: OPTYS s.r.o., Opava. Uzávěrka čísla byla 10. června 2013.

Príspevky pro další číslo pošlete na adresu obec@chvalikovice.cz nebo dodejte osobně na obecní úřad. Žádosti o inzerci pošlete na adresu starosta@chvalikovice.cz.

Uzávěrka příspěvků pro příští číslo je 15. září 2013.

„Co máme, půjčíme, co nemáme, dodáme!“

„Z dostupných zdrojů víme, že určitě od roku 1963, ale možná už i dříve (starší zdroj nemáme k dispozici) byla v obci místní lidová knihovna“ - řekla mi starostka **Lenka Zaoralová**. V současné době je knihovnicí **Eliška Daňková** (na snímku). Nastoupila do této funkce před pěti lety. Tím pádem pamatuje

ještě starou, malou a nevábně vypadající knihovnu. Jenže při rekonstrukci bývalé základní školy v roce 2010 získal důstojné pracovní prostředí nejen obecní úřad a mateřská škola, ale také místní knihovna. Dvojnásobně se zvětšila její plocha a má dokonce i bezbariérový přístup. „Stará knihovna byla více stísněným skladištěm než místem, které by bylo vyhledáváno čtenáři. Dnes je situace úplně jiná a pochopitelně se to projevilo i na počtu čtenářů“ - připomněla dřívější situaci knihovnice E. Daňková. Knihovna má otevřeno každé úterý od 15.45 do 17.45 hodin. Má společný vchod do budovy s mateřskou školou. „Když kdysi v jeden půjčovní den přišlo šest lidí, považovala jsem to za nával. Dnes je běžná návštěva patnácti i více čtenářů“ - dodala knihovnice. Ale také mi řekla, že kdyby v obci byla škola, byl by zájem daleko větší. Školáci potřebují knihy a ty si půjčují ve školní knihovně v Raduni. Kdo tedy tvoří hlavní klientelu? „Knihovna má více než 60 registrovaných čtenářů. Jsou to malé děti z mateřské školy, ale ty zajímají hlavně obrázkové knížky, protože písmenka jim ještě moc neříkají. Školáci sem také zajdou, hlavně děvčata. Největší „tržby“, jestli se to tak dá říct, dělají ženy a hlavně důchodkyně. Představte si, nechodí sem ani jeden dospělý muž! V poslední době přibývají i ti školáci, protože paní učitelka jim řekne - „půjčte si něco od Vojtěcha Steklače“ - a protože v Raduni už mají „vyprodáno“, přijdou sem.“ Moje otázka, jak může knihovnice ovlivnit počet čtenářů, Elišku Daňkovou rozesmála. „Tře-

ba tím, že jsem si neoficiálně prodloužila pracovní dobu. Jezdím tu už dříve, kdy je ještě mateřská škola v provozu, a rodiče si chodí pro děti. Kolem mých otevřených dveří musejí projít. Zpočátku, když sem nahlédli, mě překvapovala reakce některých rodičů - já, my tady máme i knihovnu, to jsme nevěděli!“ Kni-

hovnice mi jen tak mimochodem prozradila i své krédo - „co máme, půjčíme, co nemáme, dodáme!“ Jak mu rozumět? „Pochopitelně tu nemůžeme mít všechny tituly, o které je zájem. Ani toho zmíněného Steklače jsem tu tolik neměla. Občas studenti potřebují něco, co v regálech nenajdou. A jsou i jiné případy. Tehdy sednu k počítači a v rámci spolupráce okolních knihoven zjistím, kde požadovaný titul mají. Zajdu tam a přivezu si ho sem. Často přijíždím do knihovny s batohem plným knih na zádech.“ Spolupráce knihoven má i jinou podobu. Existují tzv. putovní soubory, kterými nás zásobuje Knihovna Petra Bezruče v Opavě. Ty se na jeden rok přivezou třeba do Chvalíkovice, a když se přečtou, převezu se zase jinam. I tak lze obměňovat a rozšiřovat nabídku knih. Knihovna je majetkem obce. Jak se o ni stará? „Sám to vidíte. Máme nové regály, pult, počítač s potřebným programovým vybavením a tiskárnou. Kdo sem přijde, je příjemně překvapen. A stálí čtenáři se tu cítí velmi dobře“ - odpověděla knihovnice.

Zajímá vás její kvalifikace? Vedení obce mělo určitě šťastnou ruku, když se rozhodlo pro knihovnici s mnohaletou praxí. E. Daňková nastoupila do opavské knihovny v roce 1970. Prošla tam různými odděleními, působila i ve střediskové knihovně v Holasovicích. Nejvíce let strávila v knihovně v Opavě-Kateřinkách. Dokonce ji i dvakrát stěhovala. Co sama čte nejraději? „Mám ráda historické romány, přečtu si i něco o bylinkách, ale přednost dávám zajímavým autobiografiím. Teď jsem přečetla knížku čínské autorky, která mě doslova fascinovala. Jmenuje se „Peříčko ve větru“. Autorka v ní vzpomíná, jak jí tzv. kulturní revoluce ukradla dětství a mládí. Její výpověď o životě obyčejných lidí v Číně v sedmdesátých letech je neskutečná. Mně se vám o té knížce i v noci zdá. Je napsaná hodně dobře!“

Každé úterý odpovědne si můžete o krásných knihách pohovořit s Eliškou Daňkovou v naší knihovně. A nejen pohovořit! Stanete-li si pravidelnými čtenáři, můžete v klidu domova prožívat nejrůznější příběhy či dobrodružství.

Připravil a foto: Karel Stuchlík

Kácení máje

Kdysi to byla velká sláva, u které se scházela celá vesnice. Dnes to vypadá, že kácení máje už tolik neláká. Přesto se restaurace U Golema pokusila tuto tradici oživit a v sobotu 1. června připravila obecní kácení máje. Majka byla sice pokácena, ale mnoho diváků tato událost nepřilákala. Škoda! Na stejné sobotní odpoledne připravilo vedení obce také den otevřených dveří v naší kapli sv. Mi-

chaela Archanděla. Zdaleka ne všichni občané jsou věřící katolíci, kteří sem pravidelně chodí. Mimo bohoslužby je kaple zavřená a tak většina občanů ji ani zevnitř nezná. Ale možnost prohlédnout si v klidu tuto sakrální památku také žádné větší množství spoluobčanů nezaujalo.

Text a foto: Lenka Zaoralová

Floriánská mše

Slavnostním průvodem od brány zámku do kostela sv. Petra a Pavla v Hradci nad Moravicí začala 5. května ráno tradiční Floriánská mše. Zastoupeni na ní byli i naši hasiči z Chvalíkovice. Hasičský

prapor nesl **Rostislav Beinbauer**, starosta SDH. Floriánskou mši celebrouval hradecký farář **P. Antonín Kolář**. S uznáním hovořil o poslání hasičů a připomenul také osobnost sv. Floriána. Víte vůbec, kdo to byl? Za vlády císaře Diokleciána patřila část Rakouska římské provincii Noricum. V okolí dnešního Lince dal její místodržitel Aquilinus pozavírat a usmrtit mnoho zdejších křesťanů. Když se to Florián dozvěděl, spěchal jim na pomoc. Byl zatčen, ale nechtěl se víry zříct. Dne 4. května r. 304 mu přivázali na krk mlýnský kámen a hodili ho do řeky Enže. Dnes je sv. Florián patronem hasičů a mnoha dalších profesí.

Text a foto: Karel Stuchlík